

เวินหนิง
เจ้าปล่อยยให้เขาเสียงดังขนาดนี้
กลัวไม่มีคนมาพบเข้าให้หรือ?

ท่านพี่!

ไม่ต้องซาบซึ้ง
อะไรนักหรอก

ช้าเร็วเหินเฉา
ก็ต้องหาที่นี้เจออยู่ดี

!!

เขาสองคน
จะอยู่ที่นั่นไม่ได้!

พอตื่นมา
เจ้าเด็กนี่ต้องเป็นบ้าแน่ๆ
เขม้นั้น ก็รอดเผดเขาหายดี
ซะก่อน แล้วค่อยดึงออก

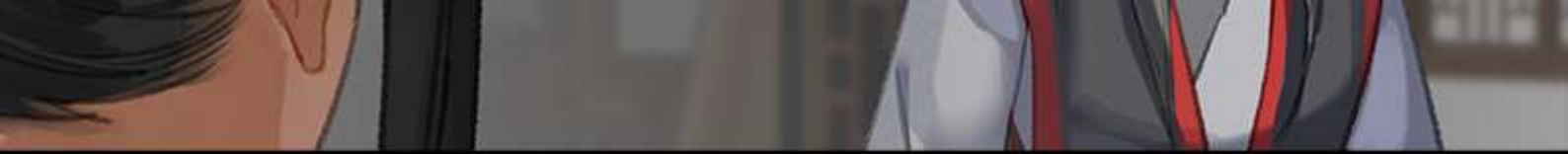
แล้วก็รีบไปซะ

นาง...ไม่ให้
พวกเราอยู่นาน

ความหมายคือ
ให้อยู่ได้สองสามวัน
ใช้...หรือไม่?

เมื่อครูเจ้า
ปรุงยาอะไรของเจ้า
ไปต้มใหม่!

ยาที่พี่ข้าจัด
ต้องดีอยู่แล้ว

ดีกว่าข้า
หลยร้อยเท่า!

ขอบใจ

สามวันต่อมา

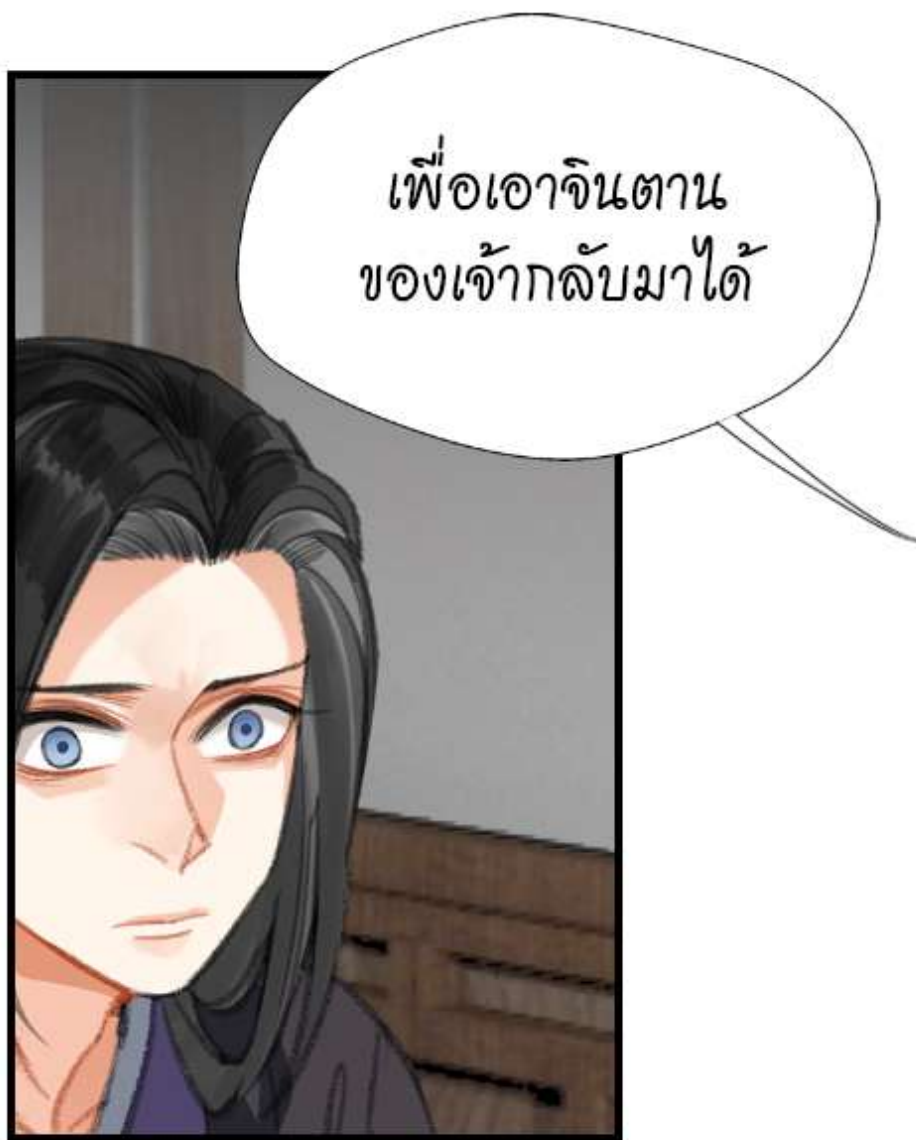
เจ้าไม่กินอะไร
เสริมกำลังแบบนี้
จะเอาจินตนา กลับมา
ได้อย่างไรกัน

จินตนา

ใช่แล้ว
เจ้าฟังไม่ผิด

ข้าบอกว่

ข้าจะพาเจ้าไป

พอขึ้นเขาแล้ว

ไม่ว่าอีกฝ่าย
จะให้เจ้าทำอะไร
ก็อย่าได้สงสัย

แล้วก็
ที่สำคัญที่สุด

เจ้าต้องพูดว่า

เจ้าคือลูกชายของ
จิ้งเซ่อसानเหริน

ข้าขึ้นไป
กับเจ้าต่อไม่ได้แล้ว
ข้าจะไปรอเจ้าที่ตำบล
ที่เราผ่านกันมา!

เจียงเจียงขึ้นเขาไปได้ 7 วันแล้ว

ข้าสภปรก
มอมแมมขนาดนี้

ทำไมเขาถึงได้
กระตือรือร้นนักล่ะ?

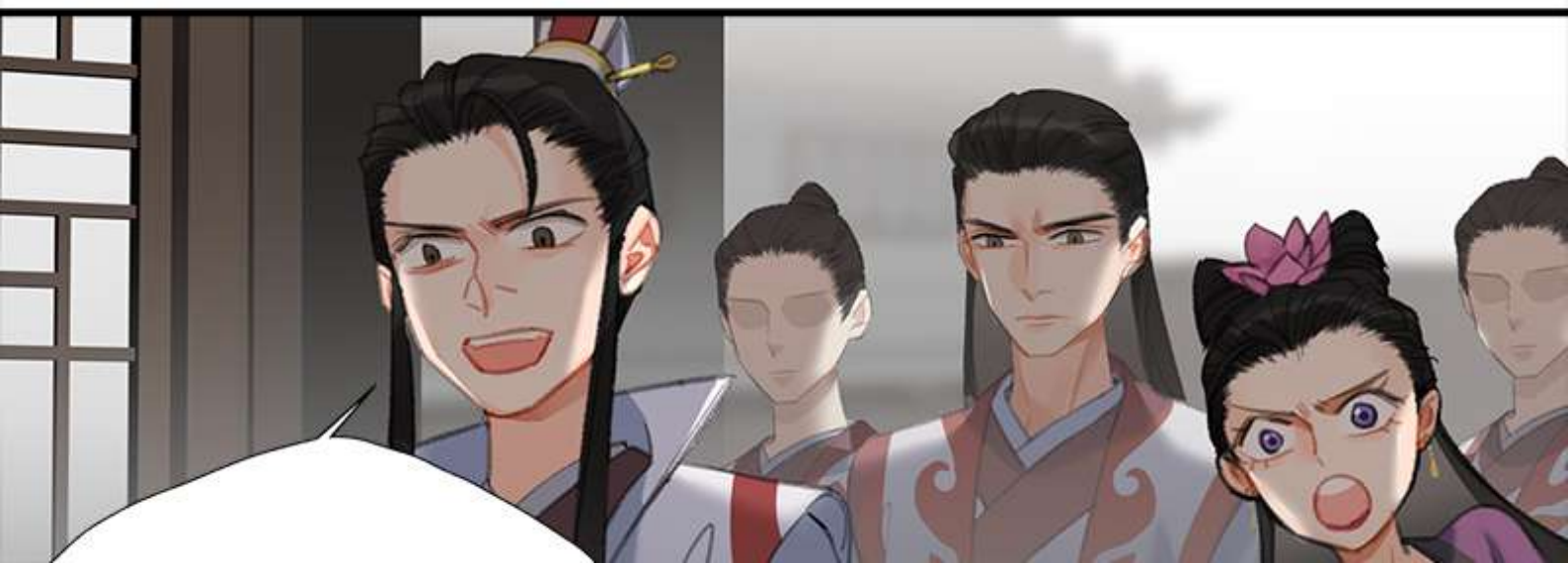
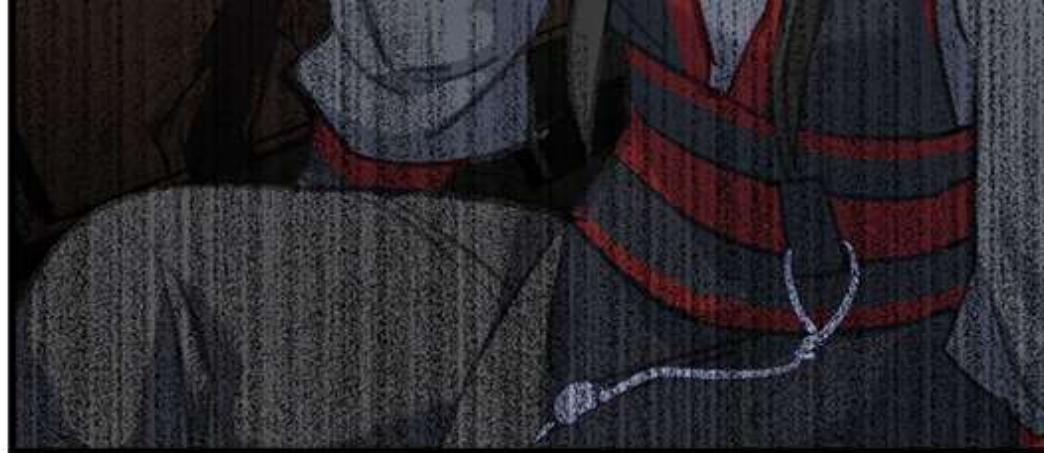
คนพวกนี้?
กำลังอำพราง
อะไรอยู่?

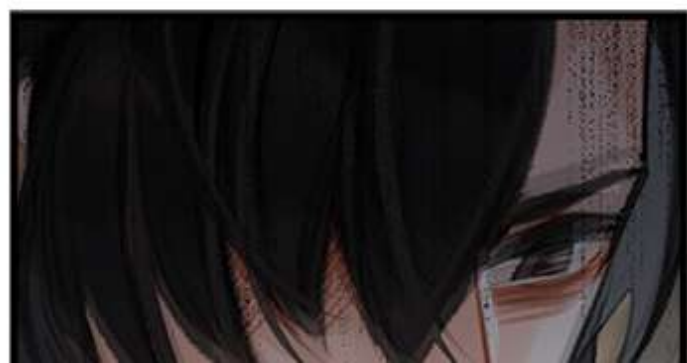

นี่ยอมแล้วหรือ?

ไอ้ระยำ
ได้ใจใหญ่สินะ

เร็วเข้า! คุณชายเวิน
รับตัดมือมันเร็วเข้า!

ไม่ต้องรีบร้อนไป
ข้าอยากได้ชิ้นมันกรีดร้อง
เหมือนเจียงเจิ้งดราวก่อน!

เฮาสี
พวกเจ้าจะทรمان
อย่างไร

ก็เข้ามา!

ข้าตายไป
ข้าจะกลายเป็นผีเหี้ยนมา
ตามหลอกหลอนตระกูลเวิน
แห่งฉีซานทั้งวันทั้งคืน
สาปแช่งพวกเจ้า!

ข้าจะรอดู
ว่าวีรบุรุษอย่างเจ้า
จะรอดได้สักกี่น้ำ!

เอาตัวไป!

เว่ยอิง เจ้ารู้หรือไม่
ว่าที่นี่คือที่ไหน?

ที่นี่เรียกว่า
...

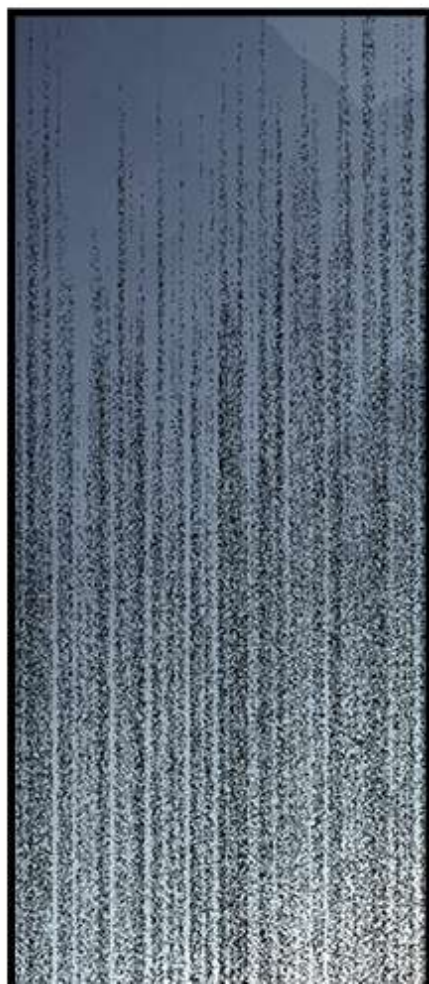

ฉวนเจียงกิง

เมื่อได้เข้าไป
จะร่างกายหรือวิญญาณ
ก็ไม่มีสิทธิ์กลับออกมา

เจ้า...อย่าได้คิดจะ
ออกมาอีกเลย!

おん
ん
ん
ん!

